

לעצור את המלחמה הקטנה, כדי לנצח בגדולה

המלחמה האמיתית מעולם לא הייתה רק ברצועת עזה, וגם לא בעזה ובצפון - היא אזורית, במובנים מסוימים אפילו גלובלית. וסירובו של נתניהו לפעול בהתאם, בגיבוי של מערכת הביטחון, מעמיד את ישראל בסכנת תבוסה אסטרטגית בכל החזיתות

עפר שלח / 2.4.24

בזירה הפוליטית ובתקשורת מתנהל סוג של דיון בשאלה אם "המלחמה נגמרה". עבור הפוליטיקאים מהאופוזיציה, האמירה "כן" משמשת כדי לחזור לסדר היום שלפני 7 באוקטובר, שבמרכזו מחלוקות זהותיות וחוסר הלגיטימיות של הממשלה הנוכחית. מנגד ניצב בנימין נתניהו, שעבורו המלחמה לא תסתיים עד "הניצחון המוחלט" – כלומר תימשך במשך חודשים על חודשים, תוך דיון עקר על "המבצע ברפיח", העיקר שלא יחזור השיח על אחריות ועל בחירות, שמסכן את המשך כהונתו.

השאלה היא על איזו מלחמה אנחנו מדברים. הפעולה הצבאית ברצועת עזה מתאבכת כדי חוסר משמעות; מבצע צבאי מוצלח לכשעצמו כמו בבי"ח שיפא הוא רק ייבוש הים בכפית, תוך התעלמות מהנזק הבינלאומי ההולך ומתעצם ומהדכדוך שיוצרת ההמחשה, שלפיה גם מקומות שכבשנו לפני חודשים נשלטים מחדש על ידי חמאס.

אבל המלחמה האמיתית מעולם לא הייתה רק ברצועת עזה, וגם לא בעזה ובצפון; היא אזורית, במובנים מסוימים אפילו גלובלית. וסירובו של נתניהו לפעול בהתאם, בגיבוי של מערכת הביטחון, מעמיד את ישראל בסכנת תבוסה אסטרטגית בכל החזיתות.

פיזית, מתנהלים חילופי אש מתימן ועיראק דרך סוריה ולבנון ועד איו"ש ועזה. משתתפים בהם גופי השלוחים של איראן, מהחות'ים ועד לחמאס, אל מול ישראל (קודם כל) אבל גם מול ארה"ב, מדינות מערביות ואפילו מצרים, שסובלת יותר מכל מהפגיעה בתעבורה הימית בתעלת סואץ.

...

עפר שלח הוא חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי

למאמר המלא:

<https://www.ynet.co.il/news/article/yokra13868694>